

Előszó - "Egy nyihán szó e 'zirás eleibe"

A székelyes rovás a világon 'zegész népségnek maradt örökül, a régiak hagyatékja, melyiket a magyarok s azoknak az apáik csánták a hamarábbi időkben. Sokan keresik, honnat eredezett, mikor fogták használni, még milyen módú írásakhoz lesz közel, s evvel ma máig vagyon egy sereg elgondolás mind a tudományosság, mind a rovók között. Az az egy való, s egy sereg emlék maradt rivólla, hogy az ezer s száz esztendővel hamarábbi magyarok az ők nyelviken használták mindenhelyt, így meg lehet mondjuk, hogy már akkor es kellett legyen száz esztendővel hamarábbról való az eredetje.

Mind Európában a legtöbb helyt, egy ezer esztendőtől a Magyarországon es a gyiák beszéd s a latinos írást fogták használni a 'zesztátnál s a templomnál es. Mégés a rovás ma máig megmaradt egy-egy helyt, kezdve a pásztorfélükkel s a székely faragó emberekkel elé a boérokig s papokig, s még egy-egyszer használták, hogy a dushmanok nemég leljék ki, mi van írval, ha egy-egy levélre kezét tettek. A rovás nemhogy megmaradt a sok száz esztendőös kénlódás között, de még időről időre szaporodott es, s most az utajáni tíz-husz esztendőbe' igen megszerették s csánták, hogy most es elé tudják venni s használni. Immán írárok, ziórok jőnek ki, mindcsak rovással, virágoznak vele, teszik ki 'zinternetre s még egy sereg gyiák, melyyikek tanyissák a gyermekeket es rovásra.

A rovást tudók s szeretők mind szaporodnak, s most immán kell legyenek százezeren keresztül. S ezért ki kellett csánni, hogy most es tudja 'zegész használni. Ezért immán csánják egymódúra, újissák meg, s ezt a rovók kalákákban végezik, ahogy csánták a hamarábbiak is. Ez az írás kimutít egy ilyen gyülekedzést: a rovók esszegyültek Magyarfődön, Gödöllő városba' 2008. október 4-jin az „Élő Rovás” tanácskozásra, hogy bírjanak jánni a kálkulatoroknál es a rovott írásval.

Ittelé Európába' a ma máig használt írásokból immán csak a székely-magyar rovást nem vették bé la standard UNICODE, ezért az interneten es a való életben szerveződő Magyar Rovásírók Közössége, Dr. Hosszú Gáborval elől beadta a standard N 3527-t, melljik ebbe a 'zirásba es bé van tevel. S ezek úgy akarják, hogy a 'zegész megegyezzék, hogy a rovás es egyhamar bétevédjék sztándárdba, s megreménykedjük kendet es, tartson hezzánk ebbe' dologba'.

Kik csánták ezt az írást, azt gondolják, hogy a székely-magyar rovás a hamarébbiak gazdag hagyatéka a hátra maradtak részire, melyiket nagy tisztelettel s alázatval, de örökké megújítva rendre tovább kell adni a 'zutánunk valóknak. Ennek most különösképpen itt a 'züdeje, mett lehet, hogy eppe a rovás lesz, melyyk megsegíti a magyarságot a megújulásban.

© 2009. Dr. Hosszú Gábor - Rumi Tamás - Sípos László: Az élő rovás - Nemzeti írásunk a szabványosítás útján. Minden jog fenntartva. All rights reserved.